

freds (Berg), og som findes anført i Løsbudvalgets Betænkning over Skibsafgiftsloven i Samlingen 1871—72. Naar den høitærede Minister nu har udtalt, at han faae en Tilkendegivelse fra Thingets Side af, at det ikke vilde gaae ind paa noget Vederlag for Skibsafgiftens Ophævelse, deri, at man lod Sagen gaae umiddelbart til 2den Behandling uden Udvalgs Nedsættelse, saa kan jeg for mit Vedkommende give den høitærede Minister Ret deri; men jeg kan naturligvis ikke svare for Thingets Opfattelse i saa Henseende. Jeg tror heller ikke ganske, at den meget ærede Minister er berettiget til at udele dette af den Afstemning, eftersom den høitærede Minister ikke paa nogen Maade havde angivet, hvortil dette Vederlag skulde bestaa. Han havde kun ganske i Umindelighed udtalt sig om, at han fra sit Standpunkt maatte ønske et Vederlag, men ikke givet Thinget nogen Veiledning, ikke ved første Behandling foranlediget nogen Drøftelse, som kunde være veiledende med Hensyn til Beslutningen om et Udvalgs Nedsættelse. Jeg for mit Vedkommende maa anse det for ønskeligt, at denne Sag holdes isoleret, og jeg troer virkelig efter de Erfaringer, man har haft fra alle Sider i saa lang Tid, at, dersom der bliver reist Spørgsmaal om Vederlag, dersom der bliver bragt andre Lødbestætningspørgsmaal i Forbindelse med denne Sag, vil den idetmindste træffe meget langt ud, og der er maaskee overværende Sandsynlighed for, at den vil strande derpaa. Jeg tror, at de Omstændigheder, der have gjenoplivet i saa høi Grad Røstet om Skibsafgiftens Ophævelse i nærværende Dieblit, maa tilraade, at denne Sag føres videre uden Udvalgs Nedsættelse, og at den, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds yttrede, inæst muligt sendes over til det andet Thing, for at vi kunne erfare, hvilken Vægt det andet Thing lægger paa de Omstændigheder, som ere blevne fremdragne af mig saavelsom af andre Talere under denne Sags Behandling, og hvilken Indflydelse denne samlede Rigsdags Holdning, som jeg dog nærer et vist Haab om vil falde sammen i denne Sag, turde øve paa den meget ærede Minister.

Berg: Jeg vil blot i Anledning af en Ytring af den høitærede Minister, der gik ud paa, at, saavidt han erindrede, havde Regjeringen forrige Gang, nemlig for 8 Aar siden, fordret og var bleven indrømmet Kwivalent for den Afgift, som den her skulde give slip paa, bemærke, at det hedder i Landstingets Udvalgs Erklæring over det fra Folkethinget tilbagesendte Forslag, hvorefter Skibsafgiften skulde hæves, ganske uden Videre: „Da imidlertid Skibsafgiften for udenrigsk Fart er hævet med stor Majoritet i Folkethinget, og Ministeren har tiltraadt det ændrede Lovforslag, tror Flertallet at maatte opgive sine Betæneligheder, og har Udvalget saaledes forenet sig om at tilraade Thinget at ved-

tage Lovforslaget uforandret.“ Der foreligger ikke fra Udvalgets Side i denne Indstilling nogen Betingelse, og jeg tror altsaa at have Ret til at sige, at man stod paa Nippet til paa Rigsdagen at faae Loven vedtagen, uanfet andre Betingelser. Imidlertid er det bekjendt nok, at der dengang tillige var blevet forhandlet om Brændevinsbesættningen, og at Folkethinget havde vedtaget en forandret Besættning for Brændevin, samt at selve denne Sag ikke gav Anledning til særlig Strid i Landstinget, men at den høitærede Minister ikke kunde faae Landstinget med til en forandret Besættningsmaade med Hensyn til Brændevinsfabrikationen. Der var jo dengang Tale om at indføre den nye Produktbesættning, og det lod til, at Landstinget ikke vilde følge Ministeren deri, og derfor var det, at Ministeren tog begge Forslagene tilbage i Landstinget. Altsaa forelaa der ikke knyttet til dette Lovforslags Behandling fra Rigsdagens Side nogen Begjæring om forhøiet Skat paa andre Artikler. Vel var nogen Forhøielse af Brændevinsstatten naaet ved Behandlingen her i Thinget efter Regjeringens Ønske, men paa den anden Side vilde en Revision af Løblov, som da forhandlede, have ført til ganske væsentlige Nedsættelser, saa at Regjeringen ikke vilde have naaet nogen Forhøielse i Afgifterne eller overhovedet i de indirekte Statter som Erstatning for dets Indgaen paa, at Skibsafgiften hævedes. Jeg maa derfor fremdeles fastholde den Betragtning, at Rigsdagen, Folkethinget saagodt som enstemmigt og Landstingets Udvalg enstemmigt, have anbefalet Skibsafgiftens Ophævelse fra 1ste April 1873. Nu have vi 1880, og den bestaar dog endnu med Undtagelse af den lille forberedende Forandring, vi naaede i forrige Samling. Jeg skal iøvrigt ikke komme videre ind herpaa. Jeg skal ikke udtale mig om Forslagets Skjæbne eller Fremgangsmaaden ved dets videre Behandling. Det ligger udenfor min Overveielse, det ligger efter min Mening nærmere under de ærede Forslagsstillere at fremsøre, hvad de kunne ønske, navnlig med Hensyn til Fremgangsmaaden. Have de i den Henseende noget særligt Forslag at stille, skal jeg følge dem.

Finantsministeren (Gstrup): Dengang det ærede Medlem, som nu satte sig, første Gang havde Ordet, udtalte han, at Ophævelsen af Skibsafgiften var paa Nippet til at blive vedtagen for 8 Aar siden. Det forstod jeg saaledes, at det ærede Medlem mente, at den var paa Nippet til at blive Lov. Da jeg svarede det ærede Medlem, udtalte jeg Intet om, hvorledes Landstingets Stilling havde været overfor denne Sag, men jeg mindede kun om, at Vedtagelsen af Ophævelse af Skibsafgiften, det, at den virkelig kom tilstede, dengang stod i Forbindelse med en anden Lov, der vilde give Statskassen Kwivalent for Løbet herved af Indtægt. Jeg tror altsaa,